

<u>רות ב</u>

וּלְנָעֲמִי מידע [מוֹדַע] לְאִישָּׁהּ אֲישׁ וּּבְּוֹר חַׁיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶּהּ וּשְׁמִוֹ בְּעֵז: וַתּּאֹמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיּיָה אֱלֹינֶעֲמִי אֱלְכָה־נָּא הַשִּּדֶה וַאֲלַקֲפָּח בַשְׁבְּלִים אַחֵּר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיו וַתָּאֹמֶר לָהּ לְכֵי בִתִּי: וַתַּלֶּהְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׁדֶּה אַחֲרֵי הַקּצְרֵים וַיִּקֶר מִקְלֶּהְ חֶלְקָת הַשְּׁדֶה לְבַּעִז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶּה:

Ruth 2

Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz. Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied; and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and, as luck would have it, it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family.

<u>ויקרא כג</u>

וּבְקַצְרְכֶּם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶּם לְאֹתְכַיֶּה פְּאַת שֵׂדְדְּ בְּקַצְרֶדְ וְלֶקֶט קְצִירְדָּ לָא תְלַקֶּט לֻעָנִי וְלַגֵּר תַּעֵלָב אֹתָם אַנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֵם:

Leviticus 23

And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor and the stranger: I the LORD am your God.

<u>רות ב</u>

וְלְנָעֲמִי מידע [מוֹדַע] לְאִישָּׁהּ אֲישׁ וּּבְּוֹר חַׁיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֱלֶךּ וּשְׁמִוֹ בְּעַז: וַתּאֹמֶר רוֹת הַמּוֹאֲבִיּה אֱלִינֶעְמִי אֵלְכָה־נָּא הַשָּׁדֶה וַאֲלַקְטָּה בַשְׁבְּלִים אַחֵּר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעִינֵיו וַתָּאֹמֶר לֶהּ לְכִי בִתִּי: וַתַּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׁדָּה אַחֲרֵי הַקּּצְרֵים וַיָּקֶר מִקְרֶּהָ חֶלְקָת הַשְּׁדָה לְבַּעִז אֲשֶׁר מִמִּשְׁבַּחַת אֱלִימֵלֶך:

Ruth 2

Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz. Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied; and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and, as luck would have it, it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family.

<u>רות ג</u>

וְעַתָּה בִּתִּל אַלתַּירְאִׁי כָּל אֲשֶׁרתּאֹמְרֵי אֶעֱשֶׂה־לֵּדְ כִּי יוֹדֵעַ כָּלשַׁעַר עַמִּי כֵּי אֲשֶׁת חַיִל אָתְּ:

Ruth 3

And now, daughter, have no fear. I will do in your behalf whatever you ask, for all the elders of my town know what a fine woman you are.

ְוְהַנֵּה־בַּעֵז בָּא מִבַּית לֶּחֶם וַיָּאמֶר לַקּוֹצְרֵים יְהוָה עִּמָּכֶם וַיָּאמְרוּ לְוֹ יְבָרֶכְדָּ יְהוָה:

Presently Boaz arrived from Bethlehem. He greeted the reapers, "The LORD be with you!" And they responded, "The LORD bless you"!

וַיָּאמֶר בּּעַזֹּ לְנַעֲלוֹ הַנָּצֶב עַלּהַקּוֹצְרֵים לְמֶי הַנַּ<mark>עֲרֶה הַוְּאת</mark>: וַיַּעַן הַנַּעֵר הַנִּצְב עַלּהַקּוֹצְרֵים וַיּאמֵר נַעֲרָה מְוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עֵם־נָעֲמֶי מִשְּׂדֵה מוֹאֵב: וַתֹּאמֶר אֲלַקֵטָה־נָּא וְאָסַפְתֵּי בֵּעֲמָלִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרֵים וַתָּבְוֹא וַתַּעֲמוֹד מֵאָז הַבּּקֶר וְעַד־עַׁתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעֵט:

Boaz said to the servant who was in charge of the reapers, "Whose girl is that?" The servant in charge of the reapers replied, "She is a Moabite girl who came back with Naomi from the country of Moab. She said, 'Please let me glean and gather among the sheaves behind the reapers.' She has been on her feet ever since she came this morning. She has rested but little in the hut".

וַיּאֹמֶר בּּעַז אֶל־רוּת הֲלְוֹא שָׁמַעַתְּ בָּתִּי אַל־תֵּלְכִל לִלְקֹט בְּשָׁדֶה אַהֵׁר וְגֶם לְאׁ תַעֲבוּהֵי מְהָלָרִים לְבִלְתֵּי תְּדְבָּקִין עִם־נַצְלֹתֵי: עֵינַיִּדְ בַּשָּׁדֶה אֲשֶׁר־יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתִּ אַחֲרֵיהֶׁן הַלְּוֹא צְנֵיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתֵּי נְגְעֵדְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתָּי חֲן בְּעִינֶידְ לְהַכִּילֵיו וְאָלֵכֵי נָכְרְיֵה: וַיִּצְעוֹ בַּעוֹ וַנִּאֹמֶר לָה הַגִּּד הַגַּד לִי וְתָּאֹמֶר אֵלְהַה הַנִּי הְעָרִים וְשָׁתָּי חֲן בְּעֵינֶידְ לְהַכִּילֵיי וְאָלֹכֵי נָכְרְיֵה: וַיַּצְעוֹ בַּעוֹ וַיִּאֹמֶר לָה הַגֹּד הַגִּד לִי בְּלִי אֲלִילֵם בְּלִי אֶלִילְי אֶלִילְם יְהוָה פִּעֲלֵדְ וּתְהִי מִשְׂכֵּרְתֵּדְ שְׁלֵמָה מֵעְם יְחוָה אֲלֹהֵי אֲלֹתַי יִשְׁרְבֵּאת לַחֲסְוֹת תִּחָמוֹת־כְּנָבָּיו: יְשַׁלֵּם יְחוָה בְּעֲלֵדְ וּתְהִי מַשְׂכֵּרְתֵּדְ שְׁלֵמָה מֵעְם יְחוָה אֲלֹתֵי יִיִּעְלִי אֲלְתָּי בִּשְּׁרַבָּאת לַחֲסְוֹת תַּחַתִּיכְּנָבִיו:

Boaz said to Ruth, "Listen to me, daughter. Don't go to glean in another field. Don't go elsewhere, but stay here close to my girls. Keep your eyes on the field they are reaping, and follow them. I have ordered the men not to molest you. And when you are thirsty, go to the jars and drink some of [the water] that the men have drawn." She prostrated herself with her face to the ground, and said to him, "Why are you so kind as to single me out, when I am a foreigner?" Boaz said in reply, "I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before. May the LORD reward your deeds. May you have a full recompense from the LORD, the God of Israel, under whose wings you have sought refuge!"

ותאמר אָמְצָא־חֵׁן בְּעֵינֶיךּ אֲדֹנִי כִּי נַחַמְּתָּנִי וְכֵי דַבַּרְתָּ עַלֹבֵב שִׁפְּחָתֶךְ וְאָנֹכִי לְּאׁ אֶהְיֶּה בְּאַחַת שִׁפְּחֹתֵיךְ: וַיּאֹמֶר לָּה בַעִז לְעֵת הָאֹכֶל גְּשֵׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִרְהַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחְמֵץ וַתִּשֶׁב מִצְּד הַקְּוֹבְיִים וַיִּצְבָּט־לֵה סְלִי וַתְּאֹכֵל וַתִּשְׁבַּע וַתִּתְר: וַתָּסֶם לְלַמֵּט וַיְצֵוֹ בַּעִז אֶת־נְעָלִיו לֵאמֹר גָּם בַּיוְ הַאְמֶרִים וְצִזּבְתָּם וְלְאׁ תַכְלִימִוּה: וְגֵם שֹׁל־תָּשְׁפֹּוּ לָה מִרְהַבְּבְתִים וַצְזַבְתָּם וְלְקְּאָח וְלָאׁ תִּנְלִימִוּה: וְגֵם שֹׁל־תָּשְׁפֹּוּ לָה מְרַהַבְּבְתָה וְעָלָה עָלְיִים: וַתִּשְׁאֹ וַתִּבְּוֹא הָלִיר בָהֵּי בְּשְׁבָּה שְׁעֹרִים: וַתִּשְּׁאֹ וַתִּבְּוֹא הָלִיר וַתְּלַמֵּט בַּשְּׁבָה שְׁעֹרִים: וַתִּשְּׁל לָה חֲמוֹתָה וְנִי בְּשְׁבָּת וְמִינְה עֲשִׁר־עַשְׁתָה עְשִּׁר לְהָּי בְּבְּרוּך וַתְּבֵּן בְּרִוּך וַתְּבֵּן הַבְּיוֹב וְתִּשְׁבְּת הְשִּׁר לָהְים וַתִּבְּי בְּחְמוֹתָה אֵת אֲשֶׁר־עַשְּׁתָה עִשְּׁרת יְתָּי מִכִּירֵךְ בָּרְיּךְ וַתְּגֵּיך לְחֵמוֹתָה אֵת אֲשֶׁר־עַשְּׂתָה עִשְּׁיתִי יְמֵּוֹ בַּבְיוֹה בְּרְוּךְ וַתַּגַּד לַחֲמוֹתָה אֵת אֲשֶׁר־עִשְּׁתָה עִשְׂיתִי עְמֵּוֹ הַיּיִּוֹם בְּעֵיּית יְמָּוֹ הַיּנִוֹם בְּעִיית יִּמְּל בָּעִיּית יְמִּיּית בְּשִּׁת הַיּלִים בְּאִית בְּשְׁתָּת עְשִּׂיתִי עְמֵּוֹ הַיּנִוֹם בְּעִבְּיוֹ בַּבְּיִבְּי בְּבְּחִבּית בְּשִׁיתִי עְמֵּוֹ הַיּנִּוֹם בְּעִיּית יִבְּיִם בְּעִיּבְית בְּיִּית יִּעְשְׁת בְּשִּׁת בְּשִּית יִבּיל בָּיוֹם בְּעִיּית יִבְּיִים בְּיִים בְּעִבְּית בְּיִּעִים בְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּית בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּשְׁת בְּעִיבְּת בְּעִים בְּעִיים בְּיִים בְּנִים בְּעִיּים בְּעִּיִּים בְּבְּיבְּבְים בְּבְּיתְ בְּבְיּבִיל בְּיִבְּים בְּבְּבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּעִיים בְּיבְּים בְּעִים בְּילְבִים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּים בְּתְיבְּים בְּיבְּים בְּיוּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּיבְילְם בְּיבְּית בְּבְיוּת בְּבִיּבְן בְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְים בְּבִים בְּבְים בְּיבְים בְּיל בְּיבְּים בְּבְיוּ בְּבְּיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְים בְּב

She answered, "You are most kind, my lord, to comfort me and to speak gently to your maidservant—though I am not so much as one of your maidservants." At mealtime, Boaz said to her, "Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar." So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over. When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, "You are not only to let her glean among the sheaves, without interference, but you must also pull some [stalks] out of the heaps and leave them for her to glean, and not scold her." She gleaned in the field until evening. Then she beat out what she had gleaned—it was about an 'ephah of barley— and carried it back with her to the town. When her mother-inlaw saw what she had gleaned, and when she also took out and gave her what she had left over after eating her fill, her mother-in-law asked her, "Where did you glean today? Where did you work? Blessed be he who took such generous notice of you!" So she told her mother-in-law whom she had worked with, saying, "The name of the man with whom I worked today is Boaz."

וַתּׂאמֶר נָעֲמִׁי לְכַלֶּתָּהּ בָּרָוּךְ הוּאֹ לַיהוָּה אֲשֶׁר לֹא־עָזָב חַסְדְּוֹ אֶת־הַחַיָּיִם וְאֶת־הַמֵּתֵים וַתְּאמֶר לָהּ נְעֲמִי קָרָוֹב לָנוּ הָאִישׁ מֵגּאֲלֵנוּ הְוּא: וַתָּאמֶר רְוּת הַמּוֹאֲבִיָּה גַּם | כִּי־אָמַר אֵלֵי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּמוֹאֲבִיָּה נַעֲמִי אֶל־רְוּת כַּלָּתָהּ טָוֹב בִּתִּי כֵּי תֵצְאִיּ לִי תִּדְבָּלִין עַד אִם־כִּלּוּ אֵת כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר־לֵי: וַתִּאמֶר נָעֲמֶי אֶל־רְוּת כַּלָּתָהּ טָוֹב בִּתִּי כֵּי תֵצְאִיּ עִם־נַעֲרוֹתִיו וְלָא יִפְגְּעוּ־בָּךְ בְּשָׁדֶה אַחֵר: וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרְוֹת בַּעֵּרוֹת בְּעַרוֹת קְצִיר־הַשְּּעֹרָים וְתָּשִׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ:

Naomi said to her daughter-in-law, "Blessed be he of the LORD, who has not failed in His kindness to the living or to the dead! For," Naomi explained to her daughter-in-law, "the man is related to us; he is one of our redeeming kinsmen." Ruth the Moabite said, "He even told me, 'Stay close by my workers until all my harvest is finished." And Naomi answered her daughter-in-law Ruth, "It is best, daughter, that you go out with his girls, and not be annoyed in some other field." So she stayed close to the maidservants of Boaz, and gleaned until the barley harvest and the wheat harvest were finished. Then she stayed at home with her mother-in-law.

וַיָּאמֶר מִיאָתּ וַתּּאמֶר אָנֹכִי רָוּת אֲמָתֶּדְ וּפָרַשְׁתָּ כְנָפֶּדְּ עַל־אֲמֶתְדְּ כֵּי גֹאֵל אֵתָּה: יוַיּאמֶר בְּרוּכָּה אַתְּ לִיהוָה בִּתִּי הֵיטֵבְתְּ חַסְדֵּדְ הָאַחֲרָוֹן מִן־הָרְאשִׁוֹן לְבִלְתִּילֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּּחוּרִים אִם־דָּל וְאִם־ עָשִׁיר: וְעַתָּה בִּתִּי אַל־תִּירְאִי כָּל אֲשֶׁר־תּאמְרֵי אֶעֱשֶׂה־לֵּדְ כֵּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כֵּי אֵשֶׁת חַיִּל אָתְּ: וְעַתָּה כִּי אִמְנָם כִּי אם גֹאֵל אָנָכִי וְגֶם יֵשׁ גֹּאֵל קָרָוֹב מִמֶּנִּי:

"Who are you?" he asked. And she replied, "I am your handmaid Ruth. Spread your robe over your handmaid, for you are a redeeming kinsman." He exclaimed, "Be blessed of the LORD, daughter! Your latest deed of loyalty is greater than the first, in that you have not turned to younger men, whether poor or rich. And now, daughter, have no fear. I will do in your behalf whatever you ask, for all the elders of my town know what a fine woman you are. But while it is true I am a redeeming kinsman, there is another redeemer closer than I.

וַיָּאמֶר בַּעז בְּיוֹם־קְנוֹתְךָּ הַשָּׂדָה מִיַּד נָעֲמֵי וּמֵאֵת רַוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־הַמֵּת ׁ קניתי [קּנִּיתָה] לְהָקֵים שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתְוֹ: וַיָּאמֶר הַגּּאֵל לְא אוּכַל לגאול־[לְגְאָל־] לִי פֶּן־אַשְׁחֵית אֶת־נַחֲלָתֵי גְּאַל־לְךָּ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאָל:

Boaz continued, "When you acquire the property from Naomi and from Ruth the Moabite, you must also acquire the wife of the deceased, so as to perpetuate the name of the deceased upon his estate." The redeemer replied, "Then I cannot redeem it for myself, lest I impair my own estate. You take over my right of redemption, for I am unable to exercise it."